

DESTAN YAZANLAR

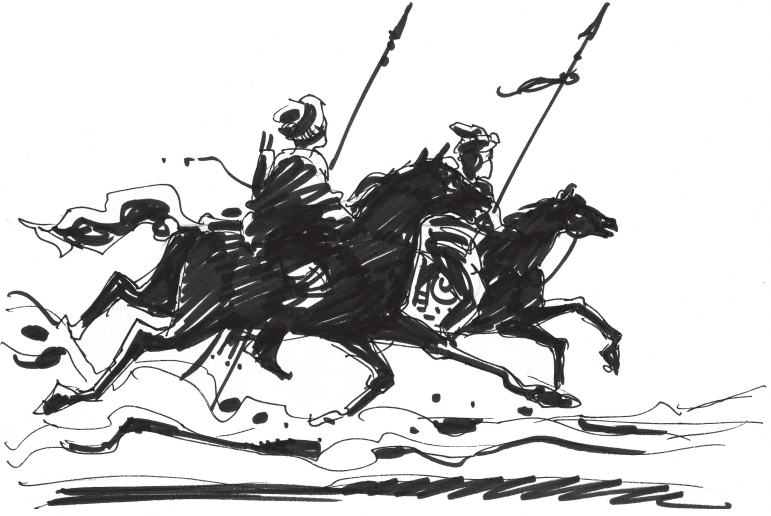
SATUK BUĞRA HAN

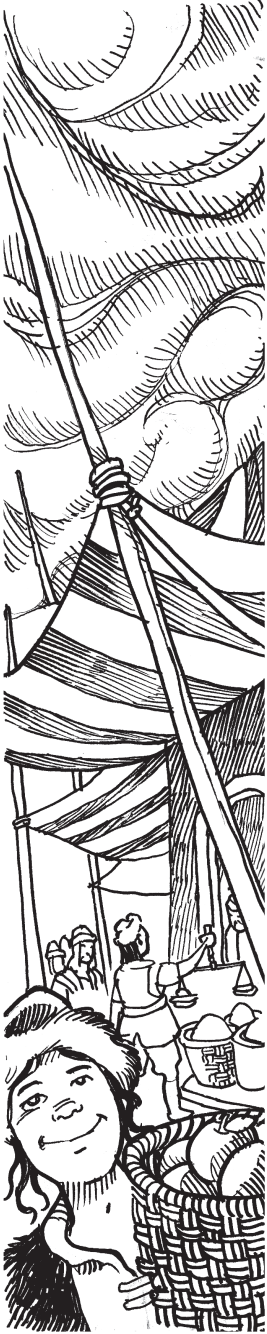
DELİKANLI
KAHRAMAN

SATUK BUĞRA HAN

Milattan sonra 860 yılında Çin ülkesinin yakınlarında Karahanlı adında bir ülke vardı. Bu ülkeyi Bezir Han adında bir hakan yönetiyordu.

Bezir Han, ülkenin başkenti olan Kaşgar'da yaşardı. Gök Tanrı dinine inanırdı. Aynı dine inanan halkını çok sever, gece gündüz, onların iyiliği için çalışırdı. Adaletle önem verirdi. Cömert, alçakgönüllü, dürüst, sevgi dolu bir insandı. Böyle olunca, hakanın ülkesinde mutluluk hâkimdi.

Satuk Buğra Han

O ülkede yaşayanlar da tıpkı hakanları gibi güzel ahlaklı insanlardı.

Bu iyi kalpli hakanın gerçekleşmesini istediği bir hayali vardı. Bir oğlu olsun istiyordu. Bunun için üzülüyordu. “Ah bir oğlum olsa... Kılıç kullanmada, mızrak atmada pek usta olsa... Çok güzel ahlaklı olsa, dostların yüreğine mutluluk, düşmanların yüreğine korku salsa... Kimse onu güreşte yenemese, onun atını kimse geçemese. Ben öldükten sonra, benim yerime hakan olsa.” diye düşünüp duruyordu.

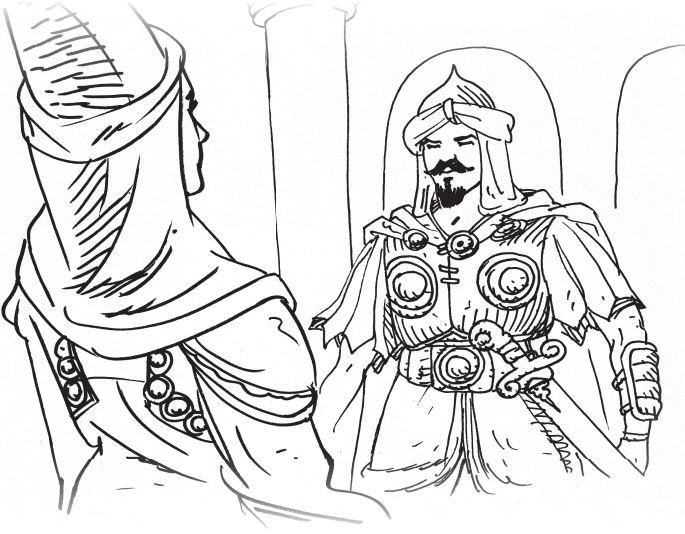

Hakan, bir gün ülkesini teftişe çıktı. Pazarları, dükkânları, mesire yerlerini dolaştı. Ülkesindeki herkes mutluydu. Onları böyle gördükçe, daha da mutlu oldu. Kırlarda oradan oraya koşan, ellerindeki tahta kılıçlarla oyun oynayan, at binmeyi öğrenmeye çalışan çocukları gördü. Onların başını okşadı. Sonra yine “Ah benim de bir oğlum olsa.” diye düşününe düşününe konağa döndü.

Hakanı, eşi Banu Hatun kapıda karşıladı. Yüzü gülüyordu. Hâlinden pek mutlu olduğu belliydi.

Hakan kapıdan girerken:

- Sana bir müjdem var ama bilmem nasıl söylesem, dedi.

Hakan şaşırmişti. Acaba eşi ne söyleyecekti?

- Söylesene hatun. Nasıl bir müjde bu?
- Söylerim ama müjdeliğimi de isterim.
- Ne istersen vereyim. Sen söyle hele. Yoksa...

Yoksa...

- Eveeet, tam düşündüğün gibi. Bir çocuğumuz olacaaak.

Hakan, haberi alınca pek sevindi. Neredeyse havalara uçacaktı.

- Müjdelik olarak sana Kaşgar'daki bağların gelirini vereyim mi?

- Olur tabi. Ver de bağların geliriyle, halkıma iyilik yapayım. Açları doyurayım, yoksulları koruya-

Satuk Buğra Han

yım. Bir çocuğumuz oluyor! Söyle, daha ne yapmalı
bu mucizeye şükretmek için.

Hakan ve hanımı, kol kola girip gülüşe gülüşe içeri
geçtiler. Artık mutluluklarına diyecek yoktu.

RÜYALAR

Bezir Han, bebeğinin dünyaya geleceği günü sabırsızlıkla bekliyordu. Gittiği her yerde, uyurken, kalkarken, gezerken, dolaşırken, dünyaya gelecek bebeğinin hayalini kuruyordu.

“Acaba oğlan mı olacak, kız mı? Nasıl bir çocuk olacak? Bana mı benzeyecek, Banu Hatun’a mı? Yoksa dedesine mi? Acaba gözleri ne renk olacak?” diye düşünüyor, sonra da sağlıklı olsun da gerisi önemli değil.” diyordu.

Günler geceler geçti. Artık, Banu Hatun’un bebeğini dünyaya getirmesine çok az kalmıştı. Pek soğuk bir kış gecesi, Banu Hatun ilginç bir rüya gördü. Sabah olunca rüyasını Bezir Han’a anlattı:

- Bilir misin bey. Bu gece çok hoş bir rüya gördüm.

- Nasıl bir rüya? Anlatsana...

- Rüyamda kendimi çok güzel bir bahçede gördüm. Bahçe rengârenk çiçeklerle, yemyeşil ağaçlarla süslüydü. Sular şırıl şırıl akıyordu. Bahçedeki çiçekler öyle güzel kokuyordu ki anlatamam. Hiçbir yerde öyle güzel bir bahçe görmüş değilim.

- Sonra?

- İşte o bahçede, bir çocuk gördüm. Koşarak bana geliyordu. Nasıl anlatsam bilmem, yüzü öyle güzeldi ki. O çocuğu görünce içime büyük bir ferahlık geldi. Sonra bana “İşte bu senin oğlun.” dediler. “Öyle mi?” diye şaşırdım ve ben de ona koşup sarıldım. Tam sarıldığım sırada birden bire kucagımda kocaman bir delikanlı oluverdi. Bir anda büyümüştü. İşte o sırada uyanıverdim.

- Ne güzel rüyaymış. Bunu konağımızdaki kâhinlere anlatalım. Bakalım, nasıl yorumlayacaklar.

- Olur anlatalım. Bakalım rüyam için ne diyecekler.

Banu Hatun hemen kâhinleri konağın büyük salonuna çağırdı. Diyeceklerini çok merak ediyordu. Gördüğü rüyayı neşe içinde anlattı.

Kâhinler rüyayı dinlerken çok mutlu oldular.

İçlerinden biri:

- Saygıdeğer hanımefendi. Rüyanız pek güzel. Gerçekten de, sizin yakında dünyaya gelecek çocuğunuz bir oğlan olacak, her şeyi çok kolay öğrenecek.

- Bir başka kâhin:

- Evet evet, çok hızlı büyümesi, onun her şeyi kolay öğreneceği ve üstelik öğrendiği şeylerde çok usta olacağı anlamına geliyor.

Kâhinlerden biri:

- Hayret, dedi. Ben de bu gece bir rüya gördüm. Ama böyle güzel bir rüya değil. Korkunç bir rüyaydı. Rüyamdan korkuyla uyandım. Rüyamda Bezir Han'ın bir oğlu oluyordu. Oğlu çabucak büyüyüp serpiliyordu. Sonra yaşlı bir adam ona, Mekke'den gelen bir kaftan veriyordu. Bebek bu kaftanı giyip, bütün dünyayı dolaşıyordu. Dolaştığı yerlerde eskiden oralardan geçenlerin ayak izleri siliniyordu.

Kâhinler şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar. Bezir Han da şaşırarak Banu Hatun'un yüzüne baktı. Şimdi bu rüya ne anlama geliyordu? Hemen en büyük kâhine sordu:

- Peki, bu rüyayı nasıl yorumlarsınız?

En büyük kâhin düşündü taşındı. Salonun ortasında bir oraya bir buraya yürüdü. "Olacak iş değil, olacak iş değil." diye söylenmeye başladı. Canı çok

